

MARQUES DE BIBLIOTHECA

Aquest ex-libris me'l vaig dibuixar jo mateix. Era l'any 1967, durant la meua estada de 9 anys a Astúries. Amb el dibuix fet sobre paper vegetal, una empresa d'Oviedo en va fer el segell o tampó de goma. Primer, van reduir la mida del dibuix i després en van fer un motlle metàl·lic del qual, finalment, obtingueren el tampó de goma que uniren a l'empunyadura o mànec de fusta. Tothom qui hagi estudiat una carrera de ciències sap que llevat de les matemàtiques, que són un invent de l'home, la resta ens ho hem trobat fet dins la natura. Les lleis de la física i la química ho han organitzat tot i han excel·lit dins del camp de la biologia: els minerals amb llur estructura i complexitat, els vegetals i els animals dins la inabastable biodiversitat... L'evolució dels minerals des dels magmes originaris, l'evolució de les espècies animals, el funcionament dels òrgans corporals; les glaciacions, els canvis climàtics, els corrents marins; l'energia tèrmica,

la nuclear... Tot plegat ben espectacular i d'una perfecció absoluta. Sempre que l'home ha volgut inventar alguna novetat ha estat per obtenir quelcom a partir d'un fet o d'un fenomen natural. L'autor, però, no haurà pogut superar mai la perfecció d'aquell fet natural. I és per aquest motiu que ja els romans, malgrat llurs ponts, aqüeductes, edificis i vaixells, deien allò de *Quis opifex praeter naturam*: «quin autor és al davant de la natura?», o bé: «no hi ha ningú que pugui superar la natura». Aquest fet que m'ha perseguit durant la meua vida racional, i sobretot dins la meua activitat professional, l'he volgut incloure dins de l'ex-libris, representant-hi la perfecció de la natura mitjançant una fulla d'arbre. La frase llatina també hi esdevé adient pel fet que un llibre sempre té un autor i és bo recordar que les obres dels homes mai superaran en perfecció a les de la natura. Una reflexió que fóra saludable per a alguns autors literaris.

JOAQUIM VALENTI I FIOI
Doctor enginyer industrial